

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Vyškově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. února 2019 samosoudkyní
Mgr. Zdeňkou Kalovou

takto:

Obžalovaná

H.S., narozena XXXXX ve XXXXX,
zaměstnaní – osoba samostatně výdělečně činná,
trvale bytem XXXXX, t.č. bytem + pro doručování XXXXX, okres XXXXX,

je vinna, že

dne 12. 6. 2018 v Rousínově, okres Vyškov, v úmyslu obohatit se, prodala R.G.osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, registrační značky XXXXX, barvy červená metal, VIN: XXXXX, za částku 39.900,-Kč, a ačkoliv bylo na kupní smlouvě uvedeno, že „prodávajícímu není znám skutečný stav ujetých kilometrů“, tak stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla byl v době prodeje přibližně 137.000 km, což vyplývá i ze stavu tachometru při provádění evidenční kontroly vozidla dne 18.6.2018 – stav 137.973 km, tak podezřelá musela vědět, že dne 12.1.2017, kdy shora uvedený automobil kupovala za částku 27.000,-Kč od J.K., byl stav ujetých kilometrů na tachometru shora uvedeného vozidla 230.000 km, a tento odpovídal faktickému stavu, neboť vyplývá i z výpisu z evidenčních a pravidelných kontrol prováděných stanicemi technické kontroly,

a tímto jednáním způsobila poškozené **R.G.**, narozené XXXXX škodu **ve výši nejméně 12 900 Kč**,

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

tím spáchala

přečin podvod podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, § 67 odst. 1, 3 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 5 trestního zákoníku, § 69 odst. 1 trestního zákoníku, **k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb po 300 Kč** (tj. celkem 15.000 Korun českých), **příčemž pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje se náhradní trest odnětí svobody ve výměře 3 (tří) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna na náhradu škody zaplatit poškozené R.G., narozené XXXXX, bytem XXXXX, částku ve výši 12 900 Kč.

Odůvodnění:

- 1) Provedeným dokazováním v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav podrobně popsany ve výroku tohoto rozsudku.
- 2) Skutkové závěry o vině obžalované H.S. soud učinil na základě svědecké výpovědi poškozené R.G. a svědecké výpovědi J.K. a listinných důkazů, z nichž za podstatné považuje soud trestní oznámení poškozené R.G. ze dne 10. 7. 2018, včetně příloh – kupní smlouvy ze dne 12. 6. 2018, protokolu o technické prohlídce vozidla ze dne 18. 6. 2018, plné moci ze dne 12. 6. 2018, výpisu z aplikace Ministerstva dopravy ke stavu tachometru předmětného vozidla, dále zejména kupní smlouvu mezi předchozím majitelem vozidla J.K. a obžalovanou H.S., jako následnou majitelkou vozidla a opisu protokolu o technických kontrolách ze dne 12. 1. 2017, 15. 2. 2018, 18. 6. 2018.
- 3) Obžalovaná H.S. jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem sama, a následně prostřednictvím svého obhájce, trestnou činnost v plném rozsahu popřela. Popřela spáchání celého skutku. Velmi důrazně se opakovaně sama písemně, různými podáními, i osobně před orgány činnými v trestním řízení i před soudem, dále i prostřednictvím obhájce hájila zdůrazňováním toho, že se ničeho nedopustila, skutek se nestal, popřípadě nebyl spáchán úmyslně, a že úmysl jí nebyl prokázán. Zpochybňovala věrohodnost svědků, zejména poškozené R.G., s poukazem na možnost jejího vlastního protiprávního jednání či protiprávního jednání jiných osob, které se do kontaktu s vozidlem v minulosti či následně po prodeji vozidla poškozené R.G. dostaly. Obžalovaná sama především opakovaně popírala, že by poškozené zamlčela stav tachometru a ujetých km vozidla, který měl být kolem 230.000 km v době prodeje z její strany poškozené. Navíc poukazovala od počátku na to, že kdyby toto zamlčela, mohl toto kdokoliv zjistit podle výrobního čísla karoserie on–line, jak se běžně činí. Poškozená si však nic nezjistila, ačkoliv v době prodeje od samého počátku věděla, že jí samotné jako prodávající není skutečný stav tachometru a tak ujetých km vozidla znám. Toto uvedla do smlouvy, na tomto se s poškozenou výslovně dohodla a na toto ji upozornila. Poškozená si pro vozidlo na základě telefonického ujednání přijela, vozidlo si přebrala se svým známým či přítelem, zkontrolovala auto, byla s ním spokojená. Na místě auto zaplatila a s vozidlem odjela. Pokud došlo k jakékoliv další manipulaci s km, tachometrem či s stavem vozidla a jeho poškození, považuje to za věc samotné poškozené a za její vlastní zavinění a vlastní škodu. Tvrdila, že poškozená od ní odjela s funkčním vozidlem, odpovídajícím stavu, vzhledem k jeho stáří a technickému stavu po poslední řádné technické kontrole, kterou zainvestovala a vozidlo na

ni připravila. V rámci obhajoby poukazovala na to, že se jednalo o vozidlo asi 15 let staré, které sama zakoupila jako vozidlo 13 let staré, používala je asi rok a půl, s vozidlem jezdila jak její dcera, a také její známý cizinec, Moldavan, který již není v ČR. Nemá proto přehled, kolik bylo za dobu jejího vlastnictví a užívání těmito osobami s vozidlem ujetu a jak s ním bylo manipulováno. Uvedla, že zjistila, že s vozidlem byl její známý v servise, kde došlo k výměně tachometru, zřejmě byla poškozena palubní deska, o čemž nevěděla, o toto se nestarala a toto zjistila až v souvislosti s tímto trestním řízením, kdy se doptávala a různé věci si zjišťovala. Tvrdila, že také tento cizinec, jehož znala jen přezdívkou, vozidlo připravoval na technickou, prováděl tam různé opravy, které však sama nesledovala. Na druhé straně však uváděla, že do vozidla po koupi od předchozího majitele pana K. musela investovat, neboť nebylo v řádném technickém stavu. Vozidlo kupila podle smlouvy za 27.000 Kč s tím, že toto měl mít podle této smlouvy najeto kolem 230.000 km, sama však toto rovněž neměla ověřeno, neměla proto sama přehled o tom, jaký je skutečný stav najetých km. Sama investovala do nákupu vozidla za přepis, za převod, za evidenční kontrolu STK. Poukazovala na to, že poškozená G. sama nezajistila další převod a tento proto znovu zajišťovala sama, proto zainvestovala i do převodu vozidla pak na poškozenou při dalším prodeji a základě předmětné kupní smlouvy, která je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Zajistila a zafinancovala evidenční kontrolu a za tím účelem musela stáhnout a nechat vystavit duplikáty technických průkazů částkou 200 Kč a zaplatit další převod vozu částku 800 Kč, dále zdůrazňovala, že měla do auta značné investice, a že kdyby bylo auto pořizováno od předchozího majitele pana K. na kšeft, tak ho vůbec nekoupila. Tvrdila, že s ním potřebovala jezdit, ale musela vozidlo sama ještě zfunkčnit, zprovoznit. Tvrdila, že vyměnila řídicí jednotku, servo čerpadlo, snímač úhlu na natáčení volantu, dalších náhradních dílů, které však nekupovala jako nové ale pořídila jako použité z vrakoviště asi za 1.000 Kč čerpadlo, 1.000 Kč snímač úhlu otáčení a další investice byly do nefunkčního stahování pravého předního okna, apod.. K těmto svým tvrzením pak dokládala různá ocenění těchto součástek a náhradních dílů z nabídek podle internetových serverů s tím, že prakticky do vozidla investovala, zhodnotila jej a nemohlo tak dojít ke škodě, kterou uplatňuje poškozená. Poukázala na to, že takové vozidlo v takovém technickém stavu, v jakém jej prodávala, jako vozidlo s plynovým pohonem za částku 27.000 Kč, za kterou ji sama koupila od pana K., by je nepořídila, nesehnala poškozená G.. Na rozdíl od ní, G. kupovala od ní vozidlo ve zhodnoceném stavu a byla na to výslovně upozorněna. Proto trvala na tom, že k žádnému poškození poškozené z její strany nedošlo, neuvedla ji v omyl, nezpůsobila ji žádnou škodu a pokud tuto škodu na vozidle způsobila poškozená svým používáním, zavinila si to sama vlastní neodbornou manipulací. Pokud tedy tvrdila, že jí při první cestě od ní domů po koupi vozidla začala svítit kontrolka oleje, tento dolila, pochybila ve své manipulaci a způsobila si poškození motoru sama svým neodborným zacházením. Obžalovaná trvala na tom, že oleje bylo ve vozidle dostatek, vozidlo bylo plně funkční a odpovídalo stavu, ve kterém jej poškozená přebírala, za pomoci svého známého převzala a po koupi z místa jejího bydliště, po zaplacení kupní ceny, odjela. Obžalovaná dále tvrdila, že se telefonicky před kupí vozidle domlouvala i s údajným přítelem poškozené, tomu nabízela jakousi možnost technické kontroly a ihned převodu vozidla někde v Brně, v den koupě, s čímž tento nesouhlasil, neměli čas, a proto k tomuto nedošlo. Sama však měla připraveny veškeré podklady, kupní smlouvu a plné moci, došlo k ověření podpisů na poště a vzhledem k okolnostem si sama nechala vystavit plnou moc pro případný přepis vozidla na novou kupující, v případě, že by po koupi nastaly nějaké problémy. Sama kupující, tedy poškozená, měla rovněž plnou moc k zajištění převodu vozidla, což měla učinit a neučinila, proto tak učinila sama na základě uvedené plné moci, které ke kupní smlouvě připravila. Poukázala na to, že sama poškozená si protirečí, věci nerozumí, při prvotních telefonátech po koupi jí sama poškozená vyhrožovala, že dá vše k soudu, že ji prokáže věci, z nichž jí „spadne brada“ a že to tak nenechá, když si stěžovala na stav vozidla, nikoliv na stav tachometru. Později se však vše změnilo ve stížnosti na stav tachometru, o čemž se dověděla až na policii, a proto se domnívá, že poškozené někdo poradil, aby zneužila trestního oznámení na místo řádné občanskoprávní žaloby, kde by musela poškozená nést tíhu důkazního břemene, opatřit důkazy,

doložit důkazy ke svým tvrzením ohledně způsobené škody, výše škody z její strany, což by nepochybně neunesla.

- 4) Stejně tak vyzněla i obhajoba prostřednictvím jejího obhájce, který rovněž zdůrazňoval, že obžalovaná neuvedla žádnou nepravdu, a že z její strany nedošlo k žádnému zamlčení podstatných okolností nebo vědomému uvedení nepravdy. Pokud se týká problému s tachometrem tyto nezpochybňují, obžalovaná toto věděla, v rámci hlavního líčení a obhajoby sama uvedla, na toto opakovaně upozorňovala i poškozenou i orgány činné v trestním řízení. Zpochybňují věrohodnost samotné poškozená, která v trestním oznámení tvrdila, že přestože jí obžalovaná upozornila na to, že nezná skutečný počet ujetých km dle tachometru, tak v trestním oznámení tvrdila, že obžalovaná, jako prodávající, jí tvrdila, že se jedná o skutečný stav najetých km uvedených na tachometru v době prodeje. Následně pak poškozená uváděla různé odlišné věci a z pohledu obhajoby poškozená nevěnovala elementární pozornost, která měla být vynaložena, když kupuje automobil. Měla možnost se podívat „do servisu vozidla“, zjistit si zda je vše v pořádku, což neudělala a následně to začala klást k tíži obžalované. Rovněž obhajoba zpochybnila domnělou škodu 12.900 Kč, když nelze vycházet z rozdílu mezi původní kupní cenou a následnou prodejní cenou vozidla ze strany původního prodávajícího pana K. na kupující paní S. a ze strany prodávající obžalované, kupující G. s odkazem na obhajobu obžalované o zhodnocení vozidla a investice vložené do vozidla poté, co toto převzala od původního majitele pana K.. Ze všech těchto důvodů se obžalovaná domáhá zproštění obžaloby v plném rozsahu s tím, že skutek se nestal.
- 5) Z výpovědi obžalované dále také vyplynulo, že je osobou samostatně výdělečně činnou, která má středoškolské vzdělání, střední ekonomickou školu a automobilové učiliště. Po roce 2000 hodně obchodovala s auty, v poslední době již příliš ne. Připustila, že za posledních 5 let měla např. v roce 2018 pět vozidel, předtím rovněž asi 5 vozidel. Pokud se týká investic do vozidla, na něž poukazovala v rámci obhajoby, tak tyto si sama spočetla asi na nějakých 13.000 Kč, takže o jakémkoliv obohacení o 12.900 Kč po navýšení prodejní ceny na základě kupní smlouvy poškozené nemůže být podle ní řeč. Navíc rovněž poukázala na to, že se jednalo o vozidlo 15 let staré, takže při běžném provozu užívání se dalo předpokládat, že při ročním najetí počtu km 15.000, by nemohlo vozidlo mít najeto na tachometru uvedených 137.000, ale odpovídalo by to těm zmiňovaným zhruba kolem 230.000 km. Uváděla také, že se sama rovněž mohla domnívat, že vozidlo mělo najeto daleko více a nemohla se spoléhat na to, že nedošlo ke stočení tachometru již dříve či někým jiným uživatelem, jemuž vozidlo svěřilo, např. zmiňovaným Moldavanem, který měnil tachometr, když zřejmě došlo k nějakému poškození palubní desky, případně zda ke stočení tachometru nedošlo samotnou poškozenou poté, co jí vozidlo 12. 6. 2018 ona prodala a k evidenčnímu přihlášení dochází až 18. 6. 2018. Ze všech těchto důvodů požadovala zproštění obžaloby v plném rozsahu s tím, že se cítí nevinná.
- 6) Proti shora uvedené odborně, ekonomicky a obchodně zdatné shora uvedené obhajobě obžalované, roky podnikající v oblasti obchodování s automobily, pak stojí toliko laická bezprostřední svědecká tvrzení poškozené G. a svědka K., kterým soud uvěřil. Navíc jejich tvrzení byla ve vzájemném souladu, ačkoliv se neznají, a byla v souladu i s dalšími provedenými listinnými důkazy. Skutečnosti vyplývající z uvedených svědeckých výpovědí a skutečnosti vyplývající ze všech shora vyjmenovaných a provedených listinných důkazů prokazatelně o vědomém, zjištěném motivovaném protiprávním jednání obžalované popsaném ve výroku tohoto rozsudku svědčí. Obžalovaná měla s obchodováním s laiky při prodeji vozidel zkušenosti, byla na vše účelově připravená, jednala vždy velmi rychle. Byla připravena na jednání s laiky, což zcela vyplývá z popisu způsobu jejího jednání ohledně obstarání předmětného vozidla od předchozího majitele svědka K. a následného prodeje poškozené, včetně popisu jakým způsobem po dobu 1,5 roku, kdy vozidlo bylo evidováno na její osobu, užívala či neužívala, či umožnila užívat rodinným příslušníkům či cizím osobám, a jak se případně jako osoba odborně znalá, způsobilá, odpovědná za vozidlo, starala či nestarala o jeho stav a způsob užívání. Obžalovaná si v řadě svých tvrzení protirečí, uvádí nejružnější spekulativní a zavádějící skutečnosti, ve snaze odvést pozornost od své osoby a své

odpovědnost na jiné osoby. Předmětné vozidlo muselo za dobu, kdy bylo na ni evidováno, projít řádnou technickou kontrolou. Způsob jakým toto vozidlo provozovala, umožnila je užívat jiným osobám, na které odvádí pozornost a částečně i odpovědnost, svědčí o jejím promyšleném sofistikovaném účelovém a v konečném důsledku protiprávním chování.

- 7) Její výpověď, obhajoba a také popis jednotlivých skutečností a událostí od zájmu pořídit vozidlo od předchozího majitele, včetně způsobu užívání po dobu, kdy bylo na ni evidováno, až do okamžiku, kdy se je rozhodla prodat, převést na další osobu, svědčí jednoznačně o účelovosti jejího chování. Na jedné straně je z její výpovědi zřejmé, že v minulosti s vozidly obchodovala, i v rozhodném období posledních dvou let měla na sebe evidováno asi 5 automobilů, které z logiky věci nemohla sama potřebovat a užívat. Pokud vozidla kupovala a na sebe evidovala, byla za ně odpovědná. Pokud umožnila užívání vozidla jakékoliv jiné osobě, nepochybně věděla o svých povinnostech. Při nákupu a prodeji vozidel byla zodpovědná za skutečnosti, které z těchto úkonů - kupní smluv, v rámci koupě a prodeje vyplývaly. Jako odborník středoškolsky vzdělaný, ekonomicky a odborně vzdělaný v oblasti automobilového průmyslu, se znalostmi kolem provozu a servisu aut, pak způsob jejího jednání při provozu předmětného vozidla po dobu, kdy na ní bylo evidováno, se jeví zcela jednoznačně podivný, když na jedné straně o předmětném automobilu řadu věcí ví, zejména pokud se týká vlastního pořízení a vlastních investic, na druhé straně však tvrdí, že neví o skutečném stavu najetých km v době, kdy vozidlo kupovala, v době kdy vozidlo provozovala a toto svěřovala různým osobám, kdo, kdy a co s vozidlem prováděl, přesto přistupuje k následnému prodeji poškozené za okolností, které jsou popsány shora.
- 8) Jak již bylo uvedeno shora proti obhajobě obžalované a jejím jednotlivým tvrzením tak, jak jsou uvedeny shora, stojí usvědčující svědecké tvrzení poškozené R.G., podpořené svědeckým rovněž usvědčujícím tvrzením předchozího majitele vozidla J.K.. Oba tito svědkové, na rozdíl od obžalované, nejsou žádnými živnostníky, majícími zkušenosti s obchodováním v oblasti s auty. Oba jsou osobami civilními, které vozidla nakupovaly a používaly nebo hodlaly používat pro soukromou potřebu, a to na rozdíl od obžalované, která toto rovněž tvrdila, avšak její faktické jednání toto vylučovalo, vyvracelo, když vozidlo umožnila užívat nekontrolovaně jiným, na které v rámci obhajoby následně odkazovala. Obžalovaná vlastnila více vozidel a dlouhodobě provozovala obchodní činnost, která mimo jiné souvisela i s obchodováním s ojetými vozidly. Za těchto okolností byli tito svědkové, kteří byli řádně poučeni o následcích trestního stíhání pro trestný čin křivé výpovědi a jako osoby bezúhonné pro soud věrohodné, když jejich výpovědi navíc byly ve vzájemném souladu a navíc byly i v souladu s listinnými důkazy tak, jak jsou vyjmenovány shora, na jejich základě soud vinu obžalované vyslovil. Jednalo se trestní oznámení poškozené R.G. ze dne 10. 7. 2018, včetně příloh – kupní smlouvy ze dne 12. 6. 2018, protokolu o technické prohlídce vozidla ze dne 18. 6. 2018, plné moci ze dne 12. 6. 2018, výpisu z aplikace Ministerstva dopravy ke stavu tachometru předmětného vozidla, dále zejména kupní smlouvu mezi předchozím majitelem vozidla J.K. a obžalovanou H.S., jako následnou majitelkou vozidla a opisu protokolu o technických kontrolách ze dne 12. 1. 2017, 15. 2. 2018, 18. 6. 2018. Soud navíc ve věci provedl i další listinné důkazy, které se týkaly jak předmětné věci, tak i osobních poměrů, zejména obžalované, a částečně i poškozených, kteří jsou pro soud osobami bezúhonnými, soudně netrestanými, neřešenými pro přestupky, osobami věrohodnými. Pokud se týká obžalované, která je rovněž bezúhonná, netrestaná, tak s ohledem na všechny okolnosti případu a vyhodnocení všech důkazů, jak listinných, tak svědeckých výpovědí jednotlivě i ve vzájemném kontextu, vedly soud k závěru o účelovosti její obhajoby, nevěrohodnosti jejich různých protichůdných a zavádějících tvrzení, a v konečném důsledku rozhodnutí uvedenému ve výroku tohoto rozsudku.
- 9) Soud neopomenul zohlednit ani důkazy předkládané samotnou obžalovanou, a to zejména jí doložený přepis telefonních hovorů s poškozenou či jejím přítelem, známým, který se angažoval ve věci pomoci při nákupu tohoto vozidla a který si sama obžalovaná poříдила a zaznamenávala. Takový výpis však byl předložen toliko samotnou obžalovanou, a není řádným výpisem pořízeným v rámci důkazů pořízených orgány činnými v trestním řízení. Za těchto okolností je zřejmé, i

s ohledem na jejich obsah, který je soudu znám, že sama obžalovaná byla na celou situaci připravená a tuto situaci si záměrně monitorovala, pak je zřejmé, že její reakce byly účelově vedené a byla na situaci připravena. Pro případný konflikt, který zjevně předpokládala, byla připravena a opatrovala si již předem důkazy, mající jí vyvinut a dokázat její verzi, tvrzení a její obhajobu. Na rozdíl od samotné poškozené, případně dalších osob, s nimiž vedla telefonní komunikaci, kteří o takových záznamech neměli předem žádné tušení a reagovali spontánně běžně na vzniklý stav. Ani tyto záznamy pak soud nevedly k tomu, že by obžalovanou zbavovaly trestní odpovědnosti, když svědecká tvrzení poškozené R.G., podpořené svědeckým tvrzením J.K. a listinnými důkazy vyjmenovanými shora, podle názoru soudu svědčí o protiprávním jednání obžalované tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, když na základě těchto důkazů soud vinu vyslovil. Pro záměrné a sofistické jednání obžalované svědčí její chování před uzavřením předmětné kupní smlouvy s poškozenou, kdy všechny doklady sama připravila, včetně dvou plných mocí pro zařízení přepisu vozidla, pro případ zjevně předvídaných možných problémů po prodeji vozidla. Při prodeji jednala rychle, vyžadovala platbu v hotovosti, zdůrazňuje poškozené svoji neznalost skutečného počtu jetých kilometrů a evidenci na tachometru, ačkoliv sama věděla, že toto jasně neodpovídá skutečnosti, neboť v době kdy vozidlo kupovala byla předchozím majitelem výslovně upozorněna v kupní smlouvě na motorický stav vozidla dle počtu ujetých km v počtu 230 000, stejně tak jako i na jiné závady např. závadu kontrolky stavu oleje, na což pak již poškozenou sama vůbec neupozornila a ve smlouvě neuvedla, ani odstranění těchto závad nijak nedeklarovala, naopak při potížích právě se signalizací stavu oleje ihned při cestě poškozené po koupi vozidla svádí vinu poškození vozidla tímto směrem na poškozenou. Takový způsob jejího chování jednoznačně svědčí o jejím úmyslném spekulativním protiprávním jednání.

- 10) Poškozená, jak již bylo uvedeno, je pro soud zcela věrohodnou, je osobou civilní, shánějící automobil pro osobní potřeby. Je a byla matkou 3 dětí, která potřebovala vozidlo pro svoji potřebu, potřebu své rodiny a měla zájem o předmětné vozidlo typu Fabie s pohonem na plyn. Dříve byla majitelkou toliko jediného vozidla, získaného od svého otce, a pak vozidla, které spoluvlastnila se svým bývalým manželem. Pro potřeby rodiny a dětí potřebovala po rozvodu vlastní vozidlo a rozhodla se pro uvedené vozidlo, Fabii na plyn, s nímž měla zkušenosti na základě užívání takového typu vozidla půjčeného od kamaráda. Vyhledala si inzerát obžalované na stránkách serveru Bazoš, kde našla předmětné vozidlo nabízené obžalovanou za částku asi 39.900 Kč. S obžalovanou se zkontaktovala, tato jí vyšla ihned vstříc, nabídla jí možnost zhlédnutí vozidla přímo v garáži, kde bylo zaparkováno. Ukázala jí auto, sdělila cenu i fakt, že vozidlo používala dcera a další známý, neboť vozidlo nepotřebovala, měla i jiné vozidlo. Za těchto okolností se dohodli rychle na obchodní transakci poté, co vozidlo pouze krátce v okolí zaparkování vozidla v garážích v Rousínově v sídlišti ve vzdálenosti asi 1 km projel její známý, mající zkušenost s takovým typem vozidla. Známý vozidlo projel a odsouhlasil jí koupi, ačkoliv se jí osobně zdálo motoricky divné, ale protože se považovala za osobu neznalou v této oblasti a byla ujištěna, že se jedná o tzv. 3 válec, bude vše v pohodě. Vozidlo přijala, na místě zaplatila obžalované částku 40.000 Kč a s vozidlem odjel její přítel. Sama řídila jeho auto. Popsala, že již po cestě začala blikat kontrolka oleje a signalizovat, že vozidlo není v takovém stavu, v jakém by mělo jít. Uvedla, že došlo k dolití oleje a dojetí s vozidlem. Následně se do 4 dnů se objednala na evidenční kontrolu, kde při přihlášení vozidla, jí bylo sděleno, že auto má o 100.000 km stáhnuté počty najetých km na tachometru, byla dotazována, zda toto ví. Tímto byla překvapena, o tomto nic nevěděla. Byla informována, že za takové situace by neměla vozidlo na sebe přepisovat, neboť by měla do budoucna problémy při jakékoliv technické kontrole. Dále se kontaktovala s obžalovanou, které opakovaně volala, informovala ji o stavu, který zjistila na technické kontrole. Obžalovaná se však od všeho distancovala a poukazovala a nato, že ji vše řekla, že o km nic neví a že auto prodala takové jaké je. Sama pak byla překvapena, když se přes uvedené potíže snažila věc řešit, nechtěla vozidlo přihlásit na svoji osobu, avšak dodatečně byla vyrozuměna, že vozidlo bylo přepsané a je již evidované na její osobu, což zařídila právě obžalovaná. Uvedla, že nevěděla, jaké doklady přesně podepsala. Věděla, že všechny doklady k prodeji, včetně kupní smlouvy a podkladů, jako plné moci, která měla

být ověřena na poště, připravila obžalovaná. Doklady sama jen podepsala a počítala s tím, že obdržela kupní smlouvu a plnou moc, na základě které mělo dojít z její strany k přespání vozidla. Netušila nic o tom, že by podepsala i plnou moc obžalované, která mohla také zajistit převod vozidla, bez jejího vědomí, k čemuž ze strany obžalované po zjištěných potížích s autem, došlo. V současné době nastal stav, kdy má dva technické průkazy, malý a velký na jméno obžalované a malý a velký na svoji osobu. Vozidlo, které kupila od obžalované, zůstalo do měsíce nepojízdné. Po dalších snahách o zprovoznění, byla ujištěna, že auto je v motoricky ve špatném stavu, přestože nechali vyměnit celou řadu cívek apod., následně u automechanika zjistili, že je třeba vyměnit celý motor, který je ve špatném stavu, a to i v návaznosti právě na zamlčený skutečný počet ujetých km, který neodpovídal stavu, který byl uveden na tachometru v době jeho převzetí. Svědkyně potvrdila, že přestože byla informována ze strany obžalované, že jí není skutečný stav tachometru znám, což uvedla obžalovaná i do smlouvy, tak obžalovaná věděla jaký je vykazován stav na tachometru ve vozidle. Svědkyně uvedla, že žádném případě ji obžalovaná neinformovala o tom, že by mohl být stav tachometru a ujetých km co do stavu vozidla po technické a motorické stránce jiný a podstatně horší. Pokud by věděla o skutečném stavu tachometru a ujetých km, motorickém stavu vozidla, tak by vozidlo za takovou cenu nekoupila. Sama pak neměla na opravu vozidla, musela vozidlo odstavit, toto zůstalo nepojízdné. Následně dodatečně prostřednictvím rodiny musela situaci řešit pořízením jiného vozidla. Za těchto okolností se cítí poškozená o částku asi 20.000 Kč, kterou by podle informací automechanika byla nucena vynaložit na zprovoznění špatného technického, motorického, stavu vozidla. Za situace, kdy se dostala do uvedené situace a tuto se snažila řešit s obžalovanou, která se od všeho distancovala, se rozhodla podat trestní oznámení, kde se cítila poškozená, podvedena, nedostatečným sdělením všech potřebných informací. V případě pravdivých informací, které obžalovaná měla, by sama pak vozidlo od obžalované nekoupila. Požadovala proto na náhradu škody minimálně částku, která odpovídá skutkovým zjištěním uvedeným ve výroku rozsudku, tj. 12.900Kč (rozdíl mezi částkou za kterou auto koupila před více jak rokem před dalším prodejem obžalovaná od svědka K., tedy 27.000Kč a navýšenou částkou při prodeji vozidla její osobě, což činilo 39.900Kč.

- 11) Skutečnosti uvedené poškozenou, potvrzují všechny další shora vyjmenované důkazy, na jejich základě soud vinu vyslovil, a to jednak svědecká výpověď dalšího zcela nezaujatého svědka J.K., který není v žádném poměru k poškozené, avšak jednal s obžalovanou při předchozím prodeji vozidla z jeho strany obžalované. Tento svědek sám potvrdil, že má kupní smlouvu, na základě které prodal obžalované předmětné auto jako druhý majitel vozidla. Sám vozidlo získal od svého švagra. Jednalo se o vozidlo zaregistrované dne 21. 7. 2003, prodávající pravidelné evidenční a technické kontroly, řádně evidované v servisních záznamech až od roku 2007, jak vyplývá ze servisních knížek a především výpisů aplikace Ministerstva dopravy ke stavu tachometru, včetně kopie technického průkazu. Svědek K. předmětné vozidlo prodal obžalované za 27.000 Kč při orientačním stavu ujetých km, evidovaných v kupní smlouvě o prodeji tohoto vozidla ze dne 12. 1. 2017, 230.000 km. Jako jediný problém závad v kupní smlouvě je uvedena právě probíkávací kontrolka oleje a servro řízení. Uvedený svědek rovněž potvrdil, že vozidlo používal pro osobní účely. Koupil je v době, kdy mělo najeto asi tak 170.000 km, což ale se dá blíže dohledat a upřesnit v evidenční kartě. Vozidlo převzal od předchozího majitele evidenční kontrola proběhla dne 4. 6. 2014 a bylo zjištěn stav tachometru 185.270 km. Předtím byla pravidelná technická kontrola evidována dne 29. 7.2013 se stavem 175.454 km. Následovala pravidelná opakovaná technická kontrola poté, co vozidlo 15. 7. 2015, kdy byl evidován stav najetých km 204.666. Evidenční kontrola, na základě které po prodeji vozidla právě tímto svědkem převzala vozidlo obžalovaná, proběhla dne 12. 1. 2017 a stav km byl evidován jako 230.363 km. Následovala pravidelná kontrola učiněná 15. 2. 2018, tedy v době kdy vlastníkem a provozovatelem tohoto vozidla byla právě obžalovaná, kdy byl zaznamenán stav vozidla 230.363 ujetých km. Po prodeji vozidla na základě předmětné smlouvy dne 12. 6. 2018 pak je zaznamenán další stav ujetých km v evidenční kontrole, realizované právě poškozenou G. s uvedeným vozidlem dne 18. 6. 2018, při níž byl zjištěn stav ujetých km 137.973 km. Uvedený svědek tak jednoznačně potvrdil, že za dobu jeho působení i

působení předchozího majitele, jeho švagra, bylo vozidlo vždy řádně kontrolováno, evidováno, byly značeny a zaznamenávány stavy ujetých km adekvátně odpovídající užívání vozidla a jeho stáří. Všechny informace o vozidle a jeho závadách sdělil obžalované při koupi vozidla, je to také uvedeno v kupní smlouvě, která je doložena a která odpovídá jeho tvrzením. Pokud se týká pořízení vozidla, užívání prvním majitelem, převodů z prvního na druhého majitele vozidla a užívání prvním majitelem a jeho osobou, toto je v souladu se sledováním stavu km předmětného vozidla od roku 2009 v příslušné evidenci ministerstva dopravy. Způsob nárůstu ujetých km za období od jednotlivých kontrol prakticky odpovídá běžnému užívání vozidla od jednotlivé kontroly k druhé a nedochází k žádným výrazným neodůvodnitelným a nepochopitelným změnám, které by měly být jakýmkoliv způsobem, kýmkoliv dále vysvětlovány. K zásadní změně dochází až právě v období, kdy došlo k převodu předmětného vozidla ze strany majitele pana K. na obžalovanou a po dobu užívání vozidla nebo evidence vozidla na její osobu za situace, kdy je osobou v uvedené oblasti podnikající, provozující více vozidel, svěřující toto vozidlo jiným osobám a snažící se tvrdit, že vozidlo potřebovala původně pro své účely a následně je nepotřebovala, svěřovala jiným osobám a o vozidlo se nestarala. Pak dochází k prodeji za okolností, za kterých k nim došlo, a tyto vedly k podání trestního oznámení ze strany poškozené. Všechny tyto důkazy a tvrzení pak jednoznačně byly v souladu se svědeckou výpovědí poškozené. Svědek K. vypovídal naprosto v kontextu reality i s listinnými důkazy, poškozenou navíc vůbec neznal. Popsal situaci a jednání s obžalovanou tak, jak nakonec popsala i další majitelka, nyní již poškozená, tak že se jednalo o velmi rychlé jednání. Obžalovaná předchozímu majiteli K. tvrdila, že vozidlo potřebuje pro svoje potřeby, převážení psů. Nezajímala se příliš o stav vozidla, ačkoliv se zmínila, že má i jiná vozidla. Následně další kupující, poškozené G. zase tvrdila, že vozidlo nepotřebuje, neboť má více vozidel a vozidlo dříve užívaly úplně jiné osoby a od provozu vozidla a jakýchkoliv zásahů se distancovala, na druhé straně protichůdně poukazovala na své investice a zhodnocení vozidla, za současných tvrzení znovu protichůdných a nelogických tvrzení, že se o vozidlo staral a užíval je někdo jiný. Taková její vyjádření se ukázala jednoznačně jako protichůdná, účelová, vedená snahou zbavit se jakékoliv trestní odpovědnosti, včetně odpovědnosti za škodu.

- 12) Soud proto po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že její vina byla na základě shora vyjmenovaných a zhodnocených důkazů, prokázána. Obhajoba byla účelová, po celou dobu vedená snahou zbavit se trestní odpovědnosti. Soud obžalované s ohledem na všechny okolnosti případu tak, jak jsou popsána shora, neuvěřil. Obžalovaná je osoba odborně, ekonomicky a částečně zřejmě i právně znalá, na rozdíl od poškozené a svědka K., kteří jednali zcela jednoznačně důvěřivě, pod tlakem svých osobních potřeb a záměrů, a tak v žádném případě jakkoliv nepřipraveni jednat účelově, natož ziskuchtivě a protiprávně.
- 13) Ze všech shora uvedených důvodů soud na základě provedených a shora vyjmenovaných usvědčujících důkazů vinu obžalované vyslovil a nepovažoval za potřebné a nezbytné doplňovat jakkoliv dále dokazování. Pokud se týká obžalovanou předložených důkazů, které jsou součástí přílohové obálky a byly zmíněny shora tak, jak byly provedeny, včetně jí předložených výpisů jí pořízených záznamů nahrávek telefonních hovorů s poškozenou či jejím známým, případně obhajobou navrhovaných dalších důkazů o výpověď M.B., která měla potvrdit, že vozidlo v době 3-4 měsíců bylo půjčené jistému Moldavanovi považoval soud tyto za důkazy nic neměnicí nic na dosavadním výsledku provedeného dokazování. Soud nezpochybňuje fakt, že obžalovaná v průběhu evidence předmětného vozidla na svoji osobu, kdy toto údajně pořizovala podle výpovědi K. pro své potřeby, toto svěřovala jiným osobám, jak příbuzným, tak cizím osobám, kterým s ním umožnila jakkoliv manipulovat, což ji nezabýváne nijak trestní odpovědnosti za skutek popsáný ve výroku tohoto rozsudku. Stejně jako pořízené nahrávky záznamu telefonních hovorů, na něž poukazuje a které jsou součástí přílohové obálky, nejsou však řádným důkazem opatřeným v rámci vyžádaného záznamu telekomunikačního provozu, ale jsou jednoznačně účelovým důkazem opatřeným z její strany, stejně tak jako jí dokládané faktury ohledně výměny tachometru,

případně jakýchsi tvrzených investic do vozidla, ohledně náhradních dílů, či nějakých dalších dílů poté, co vozidlo měla, a bylo nutné je udržívat v provozu. V těchto tvrzeních si však obžalovaná protirečí, když jednak tvrdí, že vozidlo užívali a starali se o ně jiné osoby a o jejich aktivitách nic moc neví na druhé straně pak tvrdí jak sama do vozu investovala. Rozhodně však soud nepovažuje za prokázané, že došlo ke zhodnocení vozidla, v tomto směru o částku nejméně 12.900 Kč, jak obžalovaná na to poukazuje ve své výpovědi, kdy podle jí doložených důkazů, výpisů hodnoty náhradních dílů, apod., tak by toto činilo kolem 13.000 Kč. V daném případě je podstatné, že obžalovaná jednala ve vztahu k poškozené způsobem popsáným ve výroku tohoto rozsudku. Jednala ve vztahu k ní podvodně, uvedla ji v omyl tím, že jí prodala vozidlo neodpovídající technickému stavu a počtu najetých km za částku převyšující částku, za kterou vozidlo sama před více jak rokem a půl pořídila a přestože, jak sama uvedla, do něj investovala, toto prokazatelně nijak nezhodnotila, a je logické, že během provozu tak starého vozidla, při absolvování technické kontroly, aby prošlo technickou kontrolou, určité investice vozidlo vyžadovalo. Hodnota vozidla tak zjevně odpovídá max. hodnotě, za kterou v podstatě vozidlo koupila, ne-li nižší, rozhodně však nešlo o zhodnocení vozidla, když toto po prodeji během pár dnů nemohlo projít řádně a bez problémů pro poškozenou, novou majitelku, evidenční kontrolou. Na její straně soud nezjistil žádný motiv ani schopnosti ani časový prostor pro manipulaci s tachometrem ani s motorickým stavem vozidla, směrem k jeho poškození.

- 14) Za těchto okolností má soud za to, že jednání popsané ve výroku tohoto rozsudku ze strany obžalované se stalo a toto vykazuje všechny zákonné znaky protiprávního jednání a není nezbytné doplňovat dokazování o obhajobou navrhované důkazy. Důkazy obhajobou doložené a provedené nezbavují obžalovanou trestní odpovědnosti. Provádění jakýchkoliv obhajobou navrhovaných dalších důkazů považoval soud za nadbytečné, vedoucí k prodlužování trestního řízení, které by samy o sobě ani ve spojení s dalšími důkazy, soudu nepřinesly nic podstatného ke zvrácení viny či trestu obžalované. Soud nemá pochybnosti o vině obžalované na základě provedených a označených jako usvědčujících důkazů, a proto její vinu vyslovil. Důkazy předložené obžalobou v podobě listinných důkazů, založených v přílohové obálce, soud nepovažuje za nijak podstatné, které by mohly zvrátit skutková zjištění z usvědčujících důkazů. Další obhajobou navrhované důkazy považuje soud za nadbytečné a rovněž v návaznosti na již provedené důkazy nemohoucí zbavit obžalovanou trestní odpovědnosti za spáchání skutku, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku a který soud, na rozdíl od obhajoby, považuje za prokázaný a který vykazuje všechny zákonné znaky zažalovaného přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaná způsobem svého jednání v daném případě skutečně nepochybně sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a to v daném případě poškozenou R. G. tím, že jí zamlčela podstatné okolnosti i uvedla vědomou nepravdu, neboť sama věděla za jakých okolností, kdy vozidlo kupovala od předchozího majitele K., v jakém stavu, za jakou finanční částku, v které době a při uvedení přiznaného a registrovaného počtu km, který v té době si sama jako odborně znalá osoba v uvedené oblasti byla schopna ověřit, když toto bylo řádně evidováno již od roku 2009 v registru Ministerstva dopravy, na rozdíl od poškozené R.G., která jako osoba v uvedené oblasti neznalá, spoléhala pouze na jí uvedené informace. Obžalovaná od předchozího prodávajícího K. dostala reálné informace, na rozdíl od poškozené, která od ní dostala zcela jednoznačně vědomě úmyslné zamlžené, zamlčené, zkreslené informace, při realizaci poměrně rychlého hotovostního prodeje laické osobě. Obžalovaná se nezmínila ani o závadách o nichž věděla od předchozího majitele K., ani jejich odstranění nebylo prokázáno, naopak potíže s signalizací kontrolky stavu oleje se ukázaly i po převzetí poškozenou. Všechny zjištěné skutečnosti zcela jednoznačně svědčí o jednání obžalované v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tak jak mimo jiné již byly řešeny v jiných obdobných kauzách při prodeji motorového vozidla, u kterého došlo k upravení (tzv. přetočení) ukazatele počtu najetých km ze strany jak samotného obžalovaného či zejména jiných osob, jak tomu v tomto případě event.. mohlo být, s ohledem na obhajobu obžalované, kterou se snaží zbavit své vlastní trestní odpovědnosti. Tím, že při změně takto změněného počtu ukazatele najetých km, vykazující při dalším prodeji dalšímu kupujícímu prodává předmětné vozidlo, které

pořídila za naprosto jinou cestu, o naprostou vyšší částku, a to částku převyšující 5.000 Kč, kterou se obohacuje ve svůj prospěch, vykazuje její jednání již znaky předmětného přečinu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, neboť tímto obžalovaná uvedla poškozenou – kupujícího v omyl a způsobila mu tak škodu přinejmenším nikoliv nepatrnou, a naplnila tak všechny zákonné znaky předmětného přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku a uvedené závěry soudu zohledňuje mimo jiné také již judikatura, a to např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 728/2014, 7 Tdo 1717/2016, případně 7 Tdo 1330/2013.

- 15) Pokud se týká druhu a výše trestu, v případě obžalované soud vycházel z kritérií uvedených v § 38 a § 39 trestního zákoníku, zkoumal polehčující a přitěžující okolnosti ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud přihlížel ke konkrétní míře společenské škodlivosti jednání obžalované s ohledem na její osobu, osobní poměry, poměry poškozené a všechny shora uvedené okolnosti případu, charakter trestné činnosti a menší výši škody.. Přihlížel k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Obžalovaná je osobou soudně bezúhonnou, netrestanou, neřešenou pro přestupky. Na její straně tak převažují všechny shora zmíněné polehčující okolnosti. Přitěžující okolnosti na její straně nebyly shledány. Její osobní poměry tak, jak byly uvedeny shora, svědčí o její schopnosti orientace v předpisech, zákonech a způsob jejího chování svědčí jednoznačně o účelovosti a zjištěném motivu předmětného jednání. Tyto skutečnosti však ještě svědčí o možnosti použití výchovné složky trestu, a to uložení výchovného trestu v rámci trestní sazby uvedené v § 209 odst. 1 trestního zákoníku, tj. odnětí svobody až do dvou let, zákaz činnosti nebo propadnutí věci. Vzhledem k charakteru trestné činnosti, zaměřené na snahu získání majetkového prospěchu, však soud s ohledem na ustanovení § 67 trestního zákoníku shledal za adekvátní k dosažení účelu trestního stíhání obžalované, z hlediska individuální i generální prevence, upřednostnění trestu peněžitého, jak vyplývá z ustanovení § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaná se předmětným činem snažila získat pro sebe majetkový prospěch ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 trestního zákoníku. Soud neshledal za nezbytné ukládat další trest a tento peněžitý trestu uložil jako samostatný ve smyslu § 67 odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům obžalované jako pachatelky uložení jiného trestu není třeba, uložil právě peněžitý trest uvedený ve výroku tohoto rozsudku, a to za podmínek uvedených v § 68 odst. 1, 2, 3, 5 a § 69 odst. 1 trestního zákoníku ve výměře 50 denních sazeb po 300 Kč, celkem 15.000 Kč, přičemž pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody ve výměře 3 měsíců. Současně byla obžalovaná zavázána k náhradě škody poškozené v poškozenou uplatňované výši 12.900 Kč, která odpovídá skutkovým zjištěním. Podle názoru soudu došlo ke způsobení škody poškozené v uvedené výši 12.900 Kč, a proto v tomto směru byla obžalovaná zavázána k náhradě této škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 dnů od doručení jeho opisu odvolání u Okresního soudu ve Vyškově. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost výroku, kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Vyškov 25. února 2019

Mgr. Zdeňka Kalová v. r.
samosoudkyně